

մտած ստանաւ և Եւ տակաւն իմք անկող էր,
ո և է յարարած ի խոն ճորտեր ալլ շղթա
անձկութան չնտ, որոնք չարախօսութեւն
է յարձար անկիցծօրէն և Եւ ի վէժ անցից զի-
նաւախն ճաշատան ճէր, հատկապէս անկող ու
նկողած էր ճակատակէր, ասկիցքն ու մտ-
տան սպառնալիքի տակ:

— Ինչիւ լի՛ն ճշմարտութիւնը կէտ տա
կէտ պատման զրոյսը, կը խորհէր, չիմա
անկի կարց: Ինչուն մը մասնաւորապէս... սը-
անցիք ու ճշմարտի ծածկի կրօնաւորութիւն
լին ու կրօնաւոր կուտայ ինչնց վրաս
կախածկու. և զիս իբրեւ աղջ մարդոց մեղ-
սակիցը նկատուի:

(Շարունակելի)

